

[Gert Petersen]

5½ mia. kr. som følge af reduktionen af selskabsskatten. Netto betaler erhvervslivet altså 1½ mia. kr. mod lønmodtagernes 27 mia. kr., og den meget kraftige reduktion af merbeskatning af de store indtægter vil givetvis mere end opveje erhvervslivets beskedne byrde.

Men dermed er vi slet ikke færdige. Man skal nærlæse planen for at få fuldt overblik over den. Den pludselige reduktion af rentefradraget fra 50 pct. til 40 pct. er ikke gjort op i noget samlet beløb. Det, man ved, er bare, at nyetablerede ejere af egen bolig vil blive endda meget hårdt ramt. Fremtidens parcelhusejere, kan man sige, skal være over 45 år, have haft hus i 20 år og tjene mindst 300.000 kr. årlig, ellers venter tvangsauktionen.

Da regeringen går ind for lighed på et specielt område, nemlig når den skal fordele elendigheden på almindelige mennesker, har boligministeren oplyst, at lejernes vilkår skal forringes i samme størrelsesorden, nemlig med 2 mia. kr. Så kender vi beløbet, det er da altid noget. Men det skal det offentlige tilskud til lejeboliger altså sættes ned med.

Folkepensionisterne og andre, der modtager overførselsindkomster, er der også tænkt på. Regeringen forudsiger en årlig »opdrift«, som det kaldes, på 5 mia. kr. i de næste 4 år, altså i alt 20 mia. kr. »Bl.a.« – og jeg citerer fra regeringens egen redegørelse – »fordi der bliver flere modtagere af overførselsindkomster«. »Men«, hedder det videre, »udgiftsniveauet skal holdes uændret«, og det indebærer, »betydelige årlige besparelser«. Med andre ord: der er lagt op til at skære i pensioner, dagpenge, uddannelsesstøtte og andre overførselsindkomster.

Socialistisk Folkeparti siger lodret, kategorisk og ubetinget nej til hele denne politik og tankegang, der bærer den. Vi deltager gerne i drøftelser i det dertil indrettede folketingsudvalg for at trænge dybere ind i uhyrlighederne, ja, vi forlanger af regeringen, at der sker sådanne drøftelser i Det PolitiskeØkonomiske Udvalg. Men lad mig sige det helt åbent: Vi foretrækker klart risikoen for, som det åbenbart hedder på nydansk, at blive »marginaliseret« frem for at yde bare en lillefinger til gennemførelse af dette modbydelige mismask.

Det betyder ikke, at SF siger nej til forhandlinger, vi går gerne ind i forhandlinger, helst med udgangspunkt i vores egen plan om en

skatte- og afgiftsreform. Men kan det ikke være, nå ja, så er vi villige til at forhandle med udgangspunkt i Socialdemokratiets.

Der er visse forskelle mellem den socialdemokratiske plan og SF-planen, især vedrørende afgifter på det, man kunne kalde grænsehandelsvarer. Men der er flere ligheder, der adskiller begge planer markant fra regeringens sociale oplæg. Det samlede provenu skal ikke forringes, den offentlige sektor skal ikke forringes, indkomstskatten skal aflastes gennem en virksomhedsskat, bundfradraget skal forhøjes, og det er de mindre indtægter, der primært skal nyde godt af reformen.

Her er der noget at forhandle om for SF, men man skal kunne løse cirkelns kvadratur, hvis man kan finde en troværdig metode, hvorefter vi skulle kunne komme til enighed med regeringen, hvilket selvsagt ikke udelukker, at vi da gerne taler med regeringen, hvis den ønsker at tale med os.

Regeringen fjerner næsten progressionen i skattesystemet herhjemme til gavn for de rige. Men det, Danmark har verdensrekord i, er en høj trækprocent for de lavtlønnede, og i forvejen har vi i øvrigt en langt ringere progression, som det også har været nævnt tidligere her under debatten, end man har i f.eks. Sverige, Norge og Tyskland.

SF ønsker derfor en skærpet progression, samtidig med at de lavtlønnede får nedsat deres skat. Vi ønsker, at forskellen på de lavtlønnedes trækprocenter og de højtlønnedes skal gøres større. De lavtlønnede foreslår vi skal nyde godt af en almindelig nedsættelse på den proportionale skat med 8 pct. De højtlønnede får også en vis nedsættelse, men mindre. Personfradraget skal forøges betydeligt, og også dette er især til gavn for de lavtlønnede. Det er SF's udgangspunkt.

Samtidig ønsker vi i Socialistisk Folkeparti, at momsens på fødevarer og bøger sættes ned fra 22 pct. til 9 pct. Videre, at den kollektive trafik billiggøres med et tilskud på 2 mia. kr., daginstitutionstaksterne med et tilskud på 800 mio. kr., og endelig at børneydelsen sættes op med 1.000 kr. til 6.500 kr. Det er et sigte, som er det stik modsatte af regeringens.

Det gælder i øvrigt også ejerboligpolitikken. Nogle tror, at SF er ude på at slagte ejerboligen; det er helt forkert, men vi vil gøre ejerboligmarkedet uafhængigt af skattesystemet. Vi